N°. 35. A°. 1835.

DONDERDAG DEN 30sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 1 Maart.

Hunne Majesteiten de Koning en Koningin, Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins Veldmaarschalk en andere leden van het Koninklijk Huis hebben dezen ochtend de godsdienstoefening in de Kloosterkerk, onder het gehoor van Ds. Moll bijgewoond. De talrijke schaar, die zich in dat bedehuis had vereenigd, heeft met dien leeraar vurige dankgebeden aan den Algoeden opgezonden voor de herstelling van den aanbidden Nederland zoo dierbaren Vorst, welken Hij daar voor het eerst weder in haar midden mogt aanschouwen.

Wij hebben thans over België de aanspraak ontvangen, waarmede de Koning van Engeland den 24 Februarij de zitting van het Parlement in persoon geopend heeft. Zij is van den volgenden inhoud:

Mijlords en Heeren,

Ik neem de eerste gelegenheid in het, om u in het Parlement te ontmoeten, na mijn op het gevoelen van mijn volk te hebben [illegible]

Ge zult [illegible] het leedwezen deelen, dat ik genoodzaakt ben, over de verstoring door de vijandelijkheden van dat gedeelte van het oude paleis van Westminster, hetwelk gedurende langen tijd tot vergaderplaats voor de beide huizen van het Parlement gediend had.

Nadat deze ramp had plaats gehad, heb ik bevolen dat voor uwe tegenwoordige bijeenkomst alle de maatregelen, die de omstandigheden van het oogenblik toelieten, genomen zouden worden; ik zal voor een nieuw gebouw met genoegen alle de ontwerpen aannemen, welke in overleg met u, erkend zullen worden de beste en meest geschikte te zijn.

Ik zal bevelen dat aan u voorgelegd worde het verslag, hetwelk de geheime raad mij heeft gedaan omtrent den oorsprong van den brand, alsmede de uitkomsten van het gehouden onderzoek, waarop dat verslag gegrond was.

De verzekeringen, die ik van mijne bondgenooten en over het algemeen van de vreemde vorsten en staten ontvang over hun opregt verlangen om betrekkingen van vertrouwen en vriendschap met mij aan te kweeken en te onderhouden, verorloven mij om te rekenen op de voortduring van de weldaden des vredes.

De eenige uitzondering op algemeene rust in Europa is de burger oorlog, die nog in de noordelijke gewesten van Spanje aanhoudt.

De artikelen, waarover ik met mijne bondgenooten, den Koning der Franschen, de Koningin Regentes van Spanje, en de Koningin van Portugal, ben overeengekomen, welke bij het verdrag van April 1834 gevoegd zijn; en strekken om hetzelve aan te vullen en het doel van dat verdrag gemakkelijker te bereiken, zullen u worden voorgelegd.

Ik moet op nieuw mijn leedwezen daarover uitdrukken, dat de betrekkingen tusschen Holland en België nog niet geregeld zijn.

Mijne Heeren van het Huis der Gemeenten,

Ik heb last gegeven om de begrootingen voor het volgende jaar gereed te maken en ze u zonder verwijl voor te leggen.

Zij zijn opgemaakt met de meest mogelijke inachtneming van spaarzaamheid, en ik heb genoegen te kunnen aankondigen, dat het geheel beloop der voor de openbare dienst aangevraagde sommen, te dezer gelegenheid minder zal zijn, dan het sedert eenigen tijd geweest is.

De voldoende toestand van de nijverheid en den handel des lands, van de openbare inkomsten regtvaardigt een volle de verwachting dat — niettegenstaande de verminderingen, welke gedurende de laatste zittingen in de belastingen gemaakt zijn, en welke, in werking gebragt wordende, streklen zullen om het bestaande overschot in de openbare inkomsten geringer te maken — er toch een genoegzaam batig slot zal overblijven om de nieuwe jaarlijksche uitgave te bestrijden, voortspruitende uit de schade-vergoeding, welke het Parlement heeft toegestaan ter zake van de afschaffing der slavernij in de Britsche Kolonien.

Ik betreur opregtelijk dat de belangen van den landbouw zich nog steeds in eenen staat van groote kwijning bevinden.

Ik beveel het aan uwe overweging aan, of het u niet mogelijk zou zijn, de in de uitgaven voor de openbare dienst voorzien te hebben, en met handhaving van het nationaal crediet, middelen te vinden om den last der plaatselijke opbrengsten te verminderen, welke zoo zwaar op de eigenaars en pachters van landerijen drukken, en om dezelve op eene meer billijke wijze over de eigendommen van een anderen aard te verdeelen.

Mijlords en Heeren,

De berigten, door de gouverneurs mijner kolonien ingezonden, alsmede de maatregelen, welke aldaar genomen zijn tot uitvoering van de wet op de afschaffing der slavernij, zullen aan U medegedeeld worden.

Met genoegen heb ik de algemeene medewerking der wetgevende vergaderingen der kolonien tot het ten uitvoer leggen van dien gewigtigen maatregel gezien; en ondanks de moeijelijkheden, waarmede die zaak natuurlijk gepaard gaat, heb ik geene reden om te gelooven, dat mijne verwachting op een gunstigen uitslag te leur gesteld zal worden.

In alle gevallen kunt gij u verzekerd houden van mijn ernstig verlangen en van mijne standvastige pogingen, om in allen deele de welwillende bedoelingen van het Parlement te verwezenlijken.

Er zijn vele belangrijke onderwerpen, waarvan sommige reeds ten deele in het Parlement behandeld werden, welke het van algemeen belang zou zijn, zoo spoedig mogelijk af te doen, na dezelve in rijp beraad te hebben genomen.

Een der voornaamste daarvan is de staat van het vraagpunt omtrent de tienden in Ierland en de middelen om hetzelve op eene billijke en blijvende wijs te regelen.

Er zullen u maatregelen worden voorgesteld, ten doel hebbende, om den uitkoop van tienden in Engeland en het land van Wales gemakkelijker te maken, om onze burgerlijke regtspleging en het beheer des regts in de geestelijke zaken te verbeteren, om in de krachtdadige handhaving der geestelijke tucht te voorzien, en om degenen, die zich aan de leerstellingen en tucht der kerk niet onderwerpen *(de dissenters)* te bevrijden van de noodzakelijkheid, om de huwelijken naar de voorschriften dier kerk te sluiten.

Ik heb het verslag der commissie, die benoemd is, om een onderzoek naar den staat der stedelijke corporatien te doen, nog niet ontvangen, maar ik heb reden om te gelooven, dat het spoedig zal worden gedaan en dat ik het u binnen kort zal kunnen mededeelen.

Ik heb eene commissie benoemd, die over den staat der verschillende Bisdommen in Engeland en het land van Wales narigten moet inwinnen, vooral voor zoo veel betreft het bedrag der daaraan verknochte inkomsten en eene meer gelijkmatige verdeeling der Bisschoppelijke verpligtingen; voorts over den staat der onderscheidene hoofd- en kerspels-kerken berigten zal, uit het oogpunt, om deze van grootere nuttigheid voor de gevestigde kerk te doen worden, en eindelijk haar advijs moet uitbrengen over de beste wijze, [illegible] de dadelijke tegenwoordigheid [illegible] der geestelijkheid in de plaatsen, waarvoor zij benoemd zijn, te voorzien.

Het hoofddoel, dat ik met de benoeming dezer commissie gehad heb, is, om aan de eeredienst volgens de leer der gevestigde kerk, meer klem te verleenen: en aan die kerk de vereering en gehechtheid van mijn volk te verzekeren.

Ik acht het ook van mijnen pligt, om uwe aandacht op de kerk van Schotland te vestigen en op de middelen, om aan de behoeftige standen in dat gedeelte van het vereenigd Koningrijk meerdere gelegenheid te geven, om de godsdienstoefening bij te wonen.

Ik heb bij deze gelegenheid uwe aandacht op verschillende belangrijke onderwerpen, die met onze binnenlandsche staatkunde in verband staan, moeten vestigen.

Ik reken met vertrouwen op uwe medewerking, om de gepaste maatregelen te voltooijen tot het wegnemen van alle billijke reden tot klagten, en om de eendragt en het geluk mijner onderdanen te bevorderen.

Evenzeer reken ik met vertrouwen op de voorzigtigheid en behoedzaamheid, waarmede gij wetten zult veranderen, die uitgestrekte en ingewikkelde belangen betreffen, en met oude, door de gewoonten en denkwijze van mijn volk geheiligde, gebruiken in verband staan.

Ik ben zeker, dat wij gemeenschappelijk pogen zullen, om hetgeen ontbreekt aan te vullen, wat in eenen lijdenden toestand zich bevindt, te hulp te komen, en de grondslagen, waarop de instellingen van kerk en staat berusten, te bevestigen; instellingen, die het erfdeel en het regt zijn, dat mijn volk van de geboorte af [illegible] ingt, en die te midden der beraadslagingen over de openbare zaken, steeds

ander den zegen des almagtigen Gods de beste waarborgen voor deszelfs vrijheden, deszelfs regten en deszelfs godsdienst geweest zijn.

Volgens de over België ontvangene berigten, waarin echter partijzucht doorstraalt, is de Koning, op zijnen weg naar het Parlement, door de verzamelde volksmenigte wel hier en daar met eenig gejuich maar toch op de meeste plaatsen met kennelijke blijken van ontevredenheid ontvangen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 20 Februarij.

In een te Parijs in het licht verschenen geschrift van den gewezen Luit.-kolonel der koninklijke garde don *Emilio O'Donnell* vindt men zeer belangrijke opheldering nopens het ontstaan der tegenwoordige Spaansche omwenteling. Wij ontleenen daaruit de volgende plaatsen, die van eenige partijhoofden zoo wel ter eener als ter andere zijde en van het begin des insurrectie-krijgs aan de Portugesche grenzen handelen.

» Don *Thomas Zumala-Carregui*, geboortig uit Guiposcoa, was sedert 1824 Luitenant-kolonel met rang van overste. Men gaf hem een linie-regement infanterie te kommandeeren, alzoo hij grootelijks in de taktiek dezer laatste soort van troepen bezit. Hij bevondt zich als overste aan het hoofd van zijn regement, tijdens de voorvallen te la Granja. Men ontnam hem zijn commando en plaatste hem op halve soldij; zijne misdaad was, in de jaren 1820, 1822 en 1823 troepen tegen de constitutionnelen aangevoerd te hebben. *Quesada*, de inspecteur-generaal der infanterie, bij wien hij zich beklaagde zich hem, niet te kunnen vermijden, hem als verdacht uit de dienst te verwijderen. Met veel tegenwoordigheid van geest maakte hem *Zumala-Carregui* de aanmerking, hoe zonderling het was, dat hij, *Quesada*, onder wien hij in Navarra tegen de constitutionnelen gevochten had, thans het vertrouwen der koningin bezat en een vroeger onder hem gediend hebbend officier van deszelfs aanstelling hervoolde. Maar *Quesada* sloot hem de deur en nam wraak over het hem toegevoegde, door *Zumala-Carregui* niet op halve soldij, maar geheel en al op retraite-traktement te stellen, met hetwelk men onmogelijk een huisgezin onderhouden kan. *Zumala-Carregui* deelde aan eenige vrienden zijn voornemen mede, om terstond na den dood van *Ferdinand* naar Navarra te gaan en *Karel V* uit te roepen, waartoe ook zij hun afscheid nemen en in gemelde streken hun verblijf moesten vestigen. Te Pampelona leidde hij een zeer afgezonderd en voorzigtig leven; niettemin waren de bevelen gegeven, en de koninklijke vrijwilligers stonden gereed om, bij *Ferdinands* dood, de wapenen op te vatten. Dit gebeurde en *Quesada* stond weldra tegen over zijnen gewezen officier.

» *Quesada* was in het jaar 1822 gouverneur van Santander. In een contrebande-proces gewikkeld en eenen tijd lang gevangen, vlood hij weldra, zoo hij voorgaf als royalist, naar Frankrijk, en wist zulk eene goede meening omtrent zich in te boezemen, dat men hem onderscheidene voor de Spaansche emigranten bestemde sommen toevertrouwde, welke hij met het kantoor-meisje uit een koffijhuis in de ***** straat in verteerde. Toen hij geen geld meer had ging hij naar Bayonne en ontving van *Eguia* het bevel over de koningsgezinde armee in Navarra. Destijds deed hij al de constitutionnelen, gelijk thans al de royalisten, fusilleren.

» De opgestapelde provincien hadden eene provinciale vergadering benoemd, om in naam van *Karel V* het bewind te voeren; aan derzelver hoofd stond de Hertog van Grenada, grande van Spanje. Terwijl dit gebeurde poogde Don *Carlos* vergeefs, de onderneming ook aan de Portugesche grenzen te beginnen. Den 4 October [illegible] *Cordova*, de Spaansche gezant, van Lissabon naar Santarem gereisd, en had van Don *Carlos*, in den naam der Koningin *Christina*, het erkennen der opvolging van hare dochter verlangd. De infant vraagde hem alleenlijk, of bij zijne koninklijke regten dan wel de belangen zijner nicht toegedaan was, en toen *Cordova* hierop antwoordde, dat hij de regten van *Isabella II* diende, zoo eindigde Don *Carlos* het gesprek met de woorden: »Ik heb u niets te zeggen, maar wees verzekerd, dat ik mijne regten met standvastigheid en nadruk zal weten te doen gelden." Den volgenden morgen besteeg Don *Carlos* zijn paard en begaf zich zonder gevolg naar Marvao aan de grenzen; doch zijne verwachting, dat de troepen zich voor hem verklaren zouden, vond zich bedrogen. Hij zond eene boodschap aan *Rodil*, die zes mijlen van daar gelegerd was, niet alleen weigerde die generaal hem te erkennen, maar verklaarde, dat hij hem gevangen zou nemen, zoo hij de Spaansche bodem betrad. Nog meer, *Rodil* schonk aan 200 vesting-gevangenen (*presidiarios*) de vrijheid, onder voorwaarde, dat zij eene poging moesten doen om den infant op te ligten. Deze zou hun ook onmisbaar in handen gevallen zijn, wanneer niet een Portugesche officier, *Correa* geheeten, hem bij tijds gewaarschuwd had, dat de Portugesche grenzen geschonden waren. Don *Carlos* vlood naar Miranda. Hij had geen geld, en het grootste deel der diamanten van zijne gemalin was door Don *Pedro's* troepen, bij hun binnenrukken te Lissabon, weggenomen geworden. De vloot van Don *Pedro* maakte een vertrek te scheepgaan te gevaarlijk; Don *Miguel* liet zich door de bedreigingen van *Christina* verschrikken; de maatregelen aan de grenzen waren van Spaansche kant zoo streng, dat men elk, dien men eene mijl van de grenzen betrapte, zonder dat hij van zijne aanwezigheid rekenschap kon geven, met den dood strafte.

» Menigmaal deden de Spaansche troepen invallen over de grenzen, en meer dan een emigrant werd hun offer. In deze omstandigheden kon Don *Carlos* nimmer hoven de 800 man en 100 paarden bijeenbrengen, meestal officiren en soldaten der garde. Hij kreeg tijding dat 8000 zijner aanhangers van den kant van Gallicie in aantogt waren; derhalve snelde hij naar Villareal aan de grenzen, doch vernam weldra dat deze logen uit gestrooid was geworden, om hem aan de Spaansche troepen, die voor derde maal over de grenzen gekomen waren, in handen te leveren. Hij begaf zich hieruit naar Lamego en terstond daarna naar Visen, en zond eenige officiren naar Navarra, om eindelijk met de insurgenten, van welke hij geene zeker tijding had, in verstandhouding te geraken. Midden door de Christinosche armee kwamen deze afgezondenen gelukkiglijk op de plaats hunner bestemming aan. Koning *Karel V* nam alle emigranten, welke tot hem kwamen, hartelijk op: »Wat zegt men van mij in Spanje?" vroeg hij aan eenen garde-Officier, die uit dat land kwam: »Sire," gaf deze zonder bedenken ten antwoord, »de Christinos beweren, dat het Uwe Majesteit aan moed ontbreekt, en dat gij het niet wagen zult hen aan te grijpen." »Ik zal hun wel het tegendeel bewijzen," hernam de Koning, »zoodra ik maar ten minste het derde deel hunner krachten heb."

ADVERTISSEMENTEN.

(7821) Aangebragt per het Schip *Suriname* Kapt. R. VAN DER MEIJ, en te bekomen bij

H. A. BUHK & C°.:

Eenige oxhoofden *extra goede RODE WIJN.*

Paramaribo, den 29 April 1835.

(20499) DE GEBRUDERS DEGENHARD & KRAMER hebben te bekomen:

Diverse VERSCHE PROVISIEN en andere GOEDEREN, aangebragt per Kapt. VAN DER MEIJ.

Paramaribo, den 29 April 1835.

(20592) De Vendumeester A. SALOMONS, zal op *HEDEN*, 's nademiddags om vier uren, ten zijnen huize publiek doen verkoopen, voor rekening van wien het magte aangaan, de navolgende geredde Goederen, voorkomende uit het gestrande Fransche Brik-Schip *la bonne Louise*, Kapt. BOUATE, bestaande in:

4 Pasten *RIJST*,
4 Vaten *KOFFIJ*,
5 Balen *KATOEN*,
21 Balen *KRUIDVAGELS*.

En verders: *ZEILEN, MASTEN, TUIGAGIE*, een *ANKER* van 500 pond; voorts nog de *CABOO* van het gestrande Schip *la bonne Louise*, liggende tusschen *Saramacca* en het Neder-District *Nickerie*, zijnde uren van de laatste plaats verwijderd, in die staat als dezelve zich mogt bevinden.

(20597) Aanstaande Dingsdag den 5den Mei e. k., des namiddags om vier uren, zullen BEHEERDERS van den Boedel wijlen den Heer H. VAN REES Az., ten Sterfhuize door den Vendumeester A. SALOMONS, doen Verkoopen: De nog overgebleven *GOEDEREN*, bestaande in fraaije CHILDERIJEN, GOUD-, ZILVER- en PLEETWERK, BOEKEN, DIAANKEN, en hetgeen verders nog ten voorschijn zal worden gebragt. Zullende de Goederen, daags vóór- en op den dag der Vendu voor een ieder ter bezigtiging zijn.

Paramaribo, den 29 April 1835.

(20491) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *HEDEN* om 9 uren Verkoopen:

Provisien en Stukgoederen, Wane en Kapie Planken, liggende in de *Gravenhaagerstraat*, naast het plein van de Lutherse Kerk.

(20121) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op den 20 Mei a. k., Verkoopen:

3½ Koppen *SLAVEN*, gewerkt hebbende op Plantagie *Onverwacht* in de *Para*-rivier; als mede HUIJS en andere Gereedschappen.

(20500) Al degenen, die te pretendeeren hebben van- of verschuldigd zijn aan wijlen den Heer DUNCAN CAMERON, op den 31sten Maart ll., alhier in het Upper-District *Nickerie* overleden; worden uitgenoodigd ten spoedigste daarvan opgaaf en betaling te doen, aan den Heer JAMES ROBERTSON, aan de *Maagdenstraat*.

Paramaribo, den 28 April 1835.

WM. MACKINTOSH.
Testamentair Executeur.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 26 dezer, de Noord-Amerik. Brik *Castor*, Kapt. J. PARSON, van *Philadelphia*.

Idem, de Noord-Amerik. Brik *Venus and Emily*, Kapt. J. SAYWARD, van *Boston*.

Den 27, de Noord-Amerik. Brik *Charles*, Kapt. P. SWENSON, van *Boston*.

Den 28, de Nederlandsche Schoen *Leander en Constans*, Kapt. R. HARPHUIS, van *Demerary*.

Idem, het Schip *Vertrouw*, Kapt. E. VAN DER MEY, van *Amsterdam*; heeft 42 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 25, het Schip *Vertrouw*, Kapt. K. M. HELLEMS, naar *Amsterdam*; lading: 450 vaten Suiker en 35 vaten gekoode Katoen.

Idem, het Schip *de jonge Anna*, Kapt. J. HUS, naar *Middelburg*; lading: 340 vaten Suiker, 15 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen, en 40 pies Slangenhout.

Idem, de Engelsche Schoener *John*, Kapt. O. M. FORBES, naar *Demerary*.

Den 27, de Noord-Amerik. Brik *Eliza*, Kapt. HARLOW, naar *Boston*; lading: 284 vaten Melassie.

In TEXEL gearriveerd: Den 26 Februarij, het Schip *de Vaan*, Kapt. J. ANDREAE, van hier.

Gedrukt te Paramaribo, bij de ERVEN J. BRINK.

A°. 1835. N°. 35.

DONDERDAG DEN 30sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO *den 29sten April* 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van heden, No. 494/446, is bepaald en vastgesteld.

a. Dat de Commissie tot aanneming en beoordeeling der aangiften van verkochte Dram en Malassie, en der revenuen van Houtgronden, voorgeschreven bij art. 3 der Publicatie van het voormalig *Hof van Policie en Criminele Justitie van* 1/10 *Maart* 1824, (Gouvernements-blad van dat jaar No. 5) zal bestaan:

Uit den Administrateur van Financiën, als *Voorzitter*, — en

Uit de Leden van den Kolonialen Raad, de Heeren:

G. C. B. WEISSENBRUCH, — en

S. DE LA PARRA.

b. Dat dezelve Commissie vergaderen zal gedurende den loop der aanstaande maand Mei, en wel telken Vrijdag des voormiddags van 9 tot 12 uren, in het locaal van het voormalig Gemeente Bestuur, te beginnen met Vrijdag den 8sten Mei e. k.

Strekkende deze aankondiging, om elk en een iegelijk, wien zulks mogt aangaan, daarmede bekend te maken.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten dezer, de Nd. Am. Brik *Cashier*, Kapt. John Parsons, van Welmington.

Idem, de Nd. Am. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. John Sayward, van Glouchester.

Den 27sten, de Nd. Am. Brik *Charles*, Kapt. Petrus Swinson, van Boston.

Den 28sten, de Nederlandsche Sloep *Ludolph en Constapt*, Kapt. Robbert Barbour, van Martinique.

Idem, het Schip *Suriname*, Kapt. R. van der Meij, van Amsterdam; heeft 42 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 25sten, het Schip *Catharina*, Kapt. K. M. Hilliers, naar Amsterdam; lading: 450 vaten Suiker en 35 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip *de jonge Arie*, Kapt. L. Hus, naar Middelburg; lading: 340 vaten Suiker; 16 balen schoone en 1 dito volle Katoen, en 40 ps. Slangenhout.

Idem, de Engelsche Schoener *John*, Kapt. G. M. Forbes, naar Demerary.

Den 27sten, de Nd. Am. Brik *Falco*, Kapt. R. Harlow, naar Boston; lading: 224 vaten Malassie.

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Dinsdag, 28 April 1835.

1°.) De Houtgrond *Victoria*, cum annexis gelegen aan de rivier *boven Suriname*; *f* 16,000. — Ongehouden.

2°.) Het Huis en Erf, gelegen aan de *Rust en Vreede Straat*, La. D. No. 662, aankomende den Boedel Maria Hendrika Zeegelaar; *f* 580. — P. H. Arons.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met* 6 *Februarij* 1835.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 29 *Januarij*. Heden overleed alhier in den ouderdom van geveer 69 jaren, de Heer Jan Huidekoper, Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw, Lid van het Amortisatie Syndicaat, Kommissaris des Konings bij de Handel Maatschappij en van wege den Handel bij de Directie van het Entrepôt-Dok. Vroeger was hij Lid van het Stadsbestuur en Voorzitter van de Kamer van Koophandel, alhier. Hij was een kundig en naauwgezet koopman, het vertrouwen des Konings en zijner medeburgeren volkomen waardig. Men achte hem te regt wegens zijn rond en open karakter. Hij was zonder pligtpleging, maar vol strenge pligtbetrachting. Belangeloos was hij menig een met raad en daad ten nutte. Zeer velen, maar vooral zijne bloedverwanten, treuren om hem.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 25 *Januarij*. In den *Morning-Herald* leest men het volgende:

Toen de Hertog van Leuchtenberg laatstleden Zondag, voor zijn vertrek naar Falmouth, afscheid van den Hertog van Wellington nam, gaf deze laatst op de innemendste wijze eene prachtige zabel in Engeland vervaardigd, als een bewijs zijner achting, ten geschenke. De jonge Prins betuigde zich ten hoogste getroffen over deze vleijende attentie van de zijde des geoefsten krijgsmans onzer eeuw, wien hem, die de mededinger was geweest van zijnen grootvader Napoleon.

Enige bladen hebben ten onregte gemeld, dat de Prins sedert 1829, toen hij de Hertogin van Braganza naar Brazilië begeleidde, Donna Maria niet had gezien. Dit is zoo niet. In 1833, toen Don Pedro Parijs verliet, om zijne expeditie naar Terceira te ondernemen, bevond zich de Hertog van Leuchtenberg bij zijne zuster en het was toen, dat Donna Maria die sterke genegenheid voor hem opvatte, welke zij heeft doen blijken.

Tweemaals waren er van wege den heerschzuchtigen Koning Lodewijk Philips voorslagen gedaan om eene huwelijksverbindtenis tusschen Donna Maria en den Hertog van Nemours, zijnen tweeden Zoon, te doen standgrijpen, maar de Prinses sloeg die voorslagen van de hand, en de keuze, welke zij ten voordeele des Hertogs van Leuchtenberg deed blijken, kwetste de eigenliefde van den Burger-Koning, die niet vergat, dat de Prins met zijnen zoon naar de Belgische kroon gedongen had, dermate dat een kommissaris van politie den zoon van Prins Eugenius eenen beleefden brief overhandigde, waarbij men hem meldde, dat de tegenwoordigheid in Frankrijk van een lid der familie Bonaparte tegen de wet streed en dat, zoo hij zich niet spoedig uit de voeten maakte, dat barbaarsche overblijfsel van de restauratie, waarbij de intrede in Frankrijk aan elken afstammeling van Napoleon, onder zware straffen wordt verboden, op hem zou worden toepasselijk gemaakt. Nadat hij zijn pas ontvangen had, gaf men hem 48 uren om Parijs te verlaten en liet hem de vrijheid om zich of naar Duitschland of naar elk ander gewest buiten het Fransche grondgebied te begeven. De Prins gehoorzaamde en keerde naar Munchen terug.

Deze kleine trek van dwingelandij van den teleurgestelden Lodewijk Philips maakte Donna Maria zoo hoog, dat zij kort daarna op een publiek bal uitriep: Ik zou geen lid der familie van Orleans verlangen, al leent hij ook de schatten der wereld; geef mij den Hertog van Leuchtenberg, ik heb een opperhoofd voor mijn volk noodig."

Deze verbintenis heeft het Fransche Gouvernement, hetwelk van eene vereeniging met den Hertog van Nemours eenen grooten invloed in Portugal boven dien van Engeland hoopte, ten uiterste mishaagd.

Z. K. H. is, gedurende zijn kort verblijf hier te lande, het voorwerp geweest der meeste oplettendheid van de zijde HH. MM. zoowel als van die des Hertogs van Wellington en der adellijken van beide partijen. Men zie daarin een bewijs der gevoelens van het tegenwoordige ministerie jegens het Portugeesche gouvernement, welke bevestiging een der vurigste wenschen uitmaakt van den Hertog van Wellington.

BELGIE.

In het *Journal d'Arlon* leest men het geen volgt:

De geruchten van ontwapening der Pruisische armee worden door verscheiden dagbladen bevestigd. Voor de echtheid van het volgende kunnen wij instaan: Te Luxemburg is iedere kompagnie met 70 man verminderd geworden; van de 200 lanciers zijn slechts 14 overgebleven, zoodat het het garnitoen, hetwelk zes of zeven duizend man sterk was, thans tot 4000 is verminderd. De Pruissen zelven denken dan ook niet meer aan de mogelijkheid eener overweldiging van de provincie Luxemburg.

— Men schrijft uit Gent van 1 Februarij, als volgt:

Gisteren is in de St. Bave's Kerk, gedurende de lijkdienst, een vreeselijke diefstal gepleegd. Van uit de verzamelde volksmenigte dringt een man door tot aan het hoofd altaar, vouwt een daar liggend tapijt te zamen, neemt het op zijnen schouder en verlaat de kerk, als of er niets ware gebeurd. Eerst een vierde uur na het plegen van den diefstal was men er op bedacht den dader te doen vatten.

— Generaal Llauder, de voorstander der Fransche interventie in Spanje, is genoodzaakt geworden het ministerie te verlaten. Eene telegrafische depeche heeft aan het Fransche gouvernement de tijding medegedeeld, dat hij zijne demissie had gegeven, of in andere woorden, dat men hem dezelve heeft gevraagd, en dat de Heer Martinez de la Rosa, aan wien de last om het Kabinet te reconstituëren is opgedragen, de zekerheid vermeent te hebben, in de Kamer der Procuradores de meerderheid te zullen verkrijgen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 27 *Januarij*. Sints twintig dagen had eene in de straat des Oiseaux; No. 2 au Marais, woonachtige vrouw zich niet laten zien, en deze omstendigheid verwekte in de buurt groote ongerustheid, weshalve den Politie Kommissaris der wijk van het geval kennis werd gegeven. Deze ambtenaar begaf zich oogenblikkelijk naar de hem aangewezen woning, als wanneer men de vrouw in haar bed vond liggen, gedeeltelijk opgeknaagd door eenen hond en eene kat, die naast haar zaten en beide tot op dat tijdstip van het lijk dezer ongelukkige hadden geleefd. Het geheele ligchaam, dat niets dan een akelig geraamte vertoonde, was tot aan de beenderen opgeknaagd; die zelfs hier en daar door de hongerige dieren waren stukgebeten. Het verdient opmerking, dat alleen het hoofd onaangeroerd was gelaten. Overigens schijnt deze dood door eenen aanval van [illegible] te zijn veroorzaakt.

PARIJS, 2 *Februarij*. De Spaansche [illegible] grenzen worden [illegible]

Een kolonne van 1200 man Insurgenten, onder het bevel van Guibelde, zwerft in de omstreken van Villareal, aldaar wachtende op het nieuwe konvooi van geld, hetwelk Jaureguy aan de brug der Biddassoa is komen ontvangen, en hetwelk hij in last heeft naar Tolossa te brengen. Wij zullen zien of dit konvooi hun, even als de twee vorige, ontsnappen zal. Een ander korps van 600 Karlisten onder de bevelen van Isturitza, is de kust genaderd om eene hun aangekondigde landing van wapenen te dekken.

De pretendent houdt zich steeds zijn verblijf te Huizi zonder zeerontrust te worden. Men is thans bezig om voor hem eene eerewacht te organiseren.

Men weet niet wat er van Zumala-Carreguy geworden is. Sommigen zeggen, dat hij, ten gevolge van de vermoeijenissen des oorlogs, ziek te bed ligt; anderen bewe ren, dat hij voorwaarts gerukt is om te beproeven, zich in gemeenschap met Madrid te stellen. Men wij zelfs weten, dat er pogingen tot toenadering tusschen de Carlistische en Republikeinsche partij gedaan zijn, en dat er, tot verwezenlijking van dit ontwerp, slechts het inrukken eener vreemde magt in Spanje noodig was. De eene partij zoude in dit geval Christina, de andere Don Carlos aan zich zelven overlaten, om zich alleen aan de verdediging van het Spaansch grondgebied en van de nationale eer te wijden. Hoewel het Spaansche karakter onder zoodanige omstandigheden eene soortgelijke toenadering zoude kunnen gedoogen, zullen echter de gebeurtenissen geen zoo buitengewoon verbond te weeg brengen, en zullen de partijen voortgaan met zich af het mogelijke kwaad te berokkenen, tot dat zij, den oorlog moede, zich eindelijk verstaan zullen. Het beste zoude intusschen zijn om zich in het geheel niet in hunne zaken te mengen.

Den 3den. De *Constitutionnel* bevat den volgenden partikulieren brief uit Madrid, dd. 26 Januarij:

De levendige discussie, die gedurende de laatste vijf dagen de onstuimige zittingen der Kamers heeft bezig gehouden, is, zoo als het publiek ook wel dacht, door de aftreding des Ministers van Oorlog geeindigd. Zijne zoo geheele nederlaag in de Kamer was er toe noodig om de Koningin over te halen hem zijn ontslag te geven; men verzekert dat de ordonnantie, waarbij aan Llauder zijn portefeuille ontnomen wordt, met leedwezen door de Koningin geteekend is geworden; en echter werd het onmogelijk langer eenen Minister in het bestuur te handhaven, die de zoo levendige als regtmatige klagten van de aanzienlijkste leden der Kamer heeft doen ontstaan.

Om Llauder te vervangen heeft men het oog moeten vestigen op eenen man, wiens beginselen en karakter aan het gouvernement een waarborg zouden kunnen opleveren voor de zoo noodwendige overeenstemming tusschen den Minister van oorlog en den Opperbevelhebber van het Noorder leger. De keuze der Koningin is gevallen op den Generaal Valdez, wiens vertrouwelijke vriendschap met Mina algemeen bekend is, en die, door zijne vastheid en voorzigtigheid, zich de algemeene achting heeft weten te verwerven. Een koerier is reeds vertrokken naar Valencia, waar Valdez het bevel voert, en heeft instruction bekomen om terstond het antwoord des Generaals mede te brengen. Zijne vrienden schijnen te vreezen dat hij den post niet zal willen aannemen. Om de zoo even vermelde reden zoude deze weigering in de tegenwoordige omstandigheden eene zeer noodlottige gebeurtenis zijn.

Het ministerie van oorlog zoude *ad interim*, en tot op de aankomst van Valdez, door Don Louis Balonzas, ex-Kapitein-Generaal van Grenada, worden vervuld. Men twijfels echter of hij dezen post zal aanvaarden, en het gerucht loopt zelfs reeds, dat deze officier de tijdelijke eer, welke de Koningin hem heeft willen opdragen, van de hand heeft gewezen. Zoo de Generaal Valdez het portefeuille van oorlog aanneemt, zal tusschen eene werkelijke aanmoediging zijn voor het noorderleger, over het welk hij zelf het bevel heeft gevoerd, en dat zich thans gaarne wederom onder zijnen hoogeren invloed zoude bevinden. Men verzekert, dat de Generaal Cordova, die het operatie leger om geene andere reden verlaten heeft dan om niet onder de bevelen van Llauder te dienen, zich dadelijk na het ontslag des Ministers gehaast heeft, naar zijnen post terug te keeren. Hier gelooft niemand dat Llauder tot het opperbevel van Katalonie zal worden geroepen. Hij heeft aldaar herinneringen nagelaten, welke niet gedogen, dat het gouvernement hem derwaarts terug zende.

De Regering verdubbelt haren ijver om het einde des burgeroorlogs te verhaasten. Men verzekert dat er op den 1sten Maart te Burgos een reserve-leger van 2000 man zal worden opgerigt, hetwelk van het grootste nut zal kunnen zijn. Men houdt zich bezig met de onlangs bevolene ligting van 25,000 man. De kommissie voor de binnenlandsche schuld zet hare werkzaamheden met eene schandelijke traagheid voort. Zij vergadert eens in de week en eindigt niets. Deze traagheid brengt ook ter beurze eene nadeelige kwijning te weg.

— De *Temps* deelt de volgende berigten mede uit Bayonne van 27 Januarij: Dezer dagen hebben de Carlisten in de omstreken van Hernani een veertigtal mannen en vrouwen gevangen genomen, die levensmiddelen naar St. Sebastiaan of eenig ander punt gingen brengen. Overeenkomstig de door Don Carlos ten dien aanzien gegeven bevelen zouden die lieden moeten zijn doodgeschoten; het Carlistische opperhoofd, hetwelk hen had doen arresteren, was van oordeel niet meer dan zeven door het lot aan te wijzen slagtoffers te moeten maken. Het lot viel op vier mannen en drie vrouwen; eene dezer laatsten was moeder van zes jonge kinderen. Alvorens ter dood gebragt te worden verzocht zij de gunst, afscheid te mogen nemen van haren man, die niet ver van daar woonde. Men stond haar zulks toe. Na een allerteurigst onderhoud met zijne vrouw, deed de echtgenoot, begrijpende dat zij voor het verzorgen zijner kinderen onmisbaarder was dan hij, den karlisten den voorslag om hem in plaats van zijne vrouw te stellen, hetgeen werd aangenomen. Deze ongelukkige werd gefusilleerd als slagtoffer zijner trouw....!

DUITSCHLAND.

In eenen partikulieren brief uit Konstantinopel dd. 8 Januarij, in de *Augsb. Allg. Zeitung*, leest men het volgende:

Het gedrag van Lord Ponsonby is eenigzins raadselachtig. Van den eenen kant is hij boos op de Porte omdat zij zijne inzigten nopens de Russische overeenkomst niet deelen wil, en van de andere zijde neemt hij alle gelegenheden te baat om haar zijne bereidvaardigheid te toonen. Na eerst alles in het werk gesteld te hebben om de regten van den Sultan tegen Mehemed-Ali te doen gelden, schijnt hij thans berouw te gevoelen over zijne bemoeijingen, want zijne gezegden laten dikwijls zijne ontevredenheid met de Porte blijken. En echter tracht hij zegevaldiglijk alle vrees uit den weg te ruimen, welke men nopens de bedoelingen zijns Kabinets zoude kunnen koesteren; hij heeft eenen zendbode naar Smirna gezonden om aan het aldaar gestationneerde Engelsche eskader het bevel over te brengen, naar Malta terug te keeren om aldaar winterkwartier te houden. Men had namelijk allerlei gissingen nopens deszelfs verlengd verblijf bij Smirna gemaakt, en vermoedelijk heeft hij, alleen om te toonen hoe ongegrond al die vermoedens waren, de vloot het bevel gezonden zich van Smirna te verwijderen. Men weet dat bij eene vroegere gelegenheid men de tegenwoordigheid der Engelsche schepen in de Dardanellen als een maatregel van voorzigtigheid wilde doen voorkomen, bijaldien Ibrahim Pasha het eens wagen wilde de vijandelijkheden weder te beginnen. Thans echter, nu men deswege welkomen gerust is, heeft dit bevel aan den Admiraal niet goed kunnen verzonden worden. Overigens heeft Lord Ponsonby nog geen tegenantwoord gegeven op het antwoord van den Reis-Effendi, betreffende de vrije doorvaart der Russische oorlogsschepen door de Dardanellen. Men gelooft overigens dat hij zich thans van alle antwoord deswege onthouden zal, om dat Lord Palmerston, die deze Affaire met zoo veel hartstogtelijkheid opgenomen had, thans geheel buiten dezelve is, en om dat de komst der Tories tot de Engelsche kabinet, wel misschien geene algeheele verandering, maar toch wijzigingen in deszelfs staatkundig stelsel zal te weg brengen, en de verhouding van Engeland tot het Oosten en Rusland eene geheel andere zoude kunnen worden. Dit kan tevens het wankelende gedrag van Lord Ponsonby verklaren, die, omtrent den geest en de bedoelingen van het tegenwoordige ministerie niet volkomen onderrigt, zich op halfweg tracht te handhaven.

— Uit Baireuth wordt van 2 dezer het volgende gemeld:

„De in de menagerie van Mejufvrouw *Fourniaire* zich bevindende olijfant, bragt gisteren namiddag de talrijk vaamgevloeide toeschouwers in grooten schrik en deed hen op de vlugt. 't Zij dat het dit dier, dat volgens zeggen der oppassers gedurende 8 jaren nimmer ongehoorzaamheid heeft doen blijken, niet aangestaan heeft zich op last van den oppasser ten derdenmale neder te leggen, of dat, naar men vermoedt een slag met de karwats den olijfant in het oog getroffen heeft, — hoe dit zij, in plaats van zijne kunsten te vertoonen, gaf deze kolossus een staaltje zijner verbazende kracht, deed in een oogwenk verscheidene planken zijner omheining in het rond vliegen, en had bijna den opzigter zelven verpletterd, hadde deze zich niet nog ter juister tijd uit de voeten gemaakt. Met moeite en de grootste inspanning gelukte het eindelijk den vertoornden olijfant tot bedaren te brengen; doch na middernacht geraakte hij op nieuw in woede en wel nog heviger dan te voren, vernielde zijne geheele houten woning en zoude zich eenen weg naar buiten hebben gebaand, ware niet eene aan den voet gehechte ketting hem hierin hinderlijk geweest. Met den meesten spoed werd zijn verblijf met eene dubbele gording palissaden omgeven, doch het kan nog geruimen tijd duren, voor dat hij zoo verre bedaard is, om met hem verder te durven voortreizen."

ADVERTISSEMENTEN.

PARNASSIJNS der *Nederlandsche Portugeesche Israëlitische Hoofd-Synagoge*, brengen ter kennisse van de Ledematen hunner *Gemeente*, dat het *Cohier van Finta* of onvrijwillige belasting over dit loopend jaar, en betaalbaar in de maand September e. k., van heden af, tot en met den 10den Mei e. k., van des morgens 8 tot 10 uren, (uitgezonderd des Zaturdags en Zondags) ter *visie* ligt ten huize van den Ontvanger den Heer MOS. NAAR; kunnende de genen die zich over het aan hun op hetzelve *Cohier* aangeslagene, bezwaard mogten achten, daarvan binnen voormelden tijd aan Parnassijns voornoemd, per missive kennis geven.

Paramaribo den 27 April 1835.

De Secretaris bij Parnassijns voornoemd,
M. C. NASSIJ.

(20591) Heden ontvingen wij de droevige tijding, dat onze zeer waarde Vader Behuwd- en Grootvader den Heer SALOMON SWIJT, op den 12den Maart ll., te *Amsterdam* overleden is, in den ouderdom van ruim 82 jaren.

Gevende langs dezen gebruikelijken weg van dit verlies, kennis aan vrienden en bekenden.

Paramaribo den 29 April 1835.

A. VAN WEST,
Geb. SWIJT.
J. S. SWIJT.
C. J. VAN WEST.
H. S. POS.
M. H. POS.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.